Antoni Rigalt fou el creador dels vitralls de l'església del Carme de Peralada

La descoberta ha anat a càrrec de la historiadora de l'art Inés Padrosa qui publicarà una monografia

Imatge de la rosassa de la façana

El conjunt de vidrieres d´estil neogòtic de l´església del Carme de Peralada són obra del mestre vitraller Antoni Rigalt i Blanc (1850-1914). Aquesta dada, fins ara inèdita, l´ha tret a la llum la historiadora de l´art Inés Padrosa, gràcies a l´estudi dels documents que es conserven a l´Arxiu dels Rocabertí, preservat a l´Arxiu del Regne de Mallorca. Rigalt, que va obtenir la Medalla d´Or a l´Exposició Universal de Barcelona el 1888, va ser un destacat mestre vitraller català, autor, entre altres, dels vitralls del Palau de la Música Catalana. La descoberta de Padrosa, que ha sorprès fins i tot a especialistes en Rigalt, té un gran valor, ja que el conjunt de vitralls del Carme és únic dins el patrimoni religiós català per la seva qualitat excepcional, per haver perviscut als estralls de la guerra civil i per ser una obra de les primeres etapes del modernisme.

El conjunt inclou vint vidrieres dobles pertanyents a vint finestrals –deu a les capelles i deu entre les capelles i el sostre–, tres vidrieres dobles a l´absis i dues al cor, un vitrall sol i la rosassa a la façana. Tots ells són d´estil neogòtic i s´elaboren entre els anys 1890 i 1891. Estan dedicats atemes religiosos i heràldics amb blasons de les diferents nissagues dels Rocabertí. En els vitralls superiors es poden observar els escuts dels Rocabertí i de les altres cases vinculades amb els seus títols nobiliaris o la família. Els vitralls de les capelles reprodueixen la simbologia de les lletanies i de la congregació de les monges carmelites.
En el cas dels vitralls de l´absis hi ha un canvi. Són tres vidrieres de dues obertures amb lluerna a la part superior. La iconografia està dedicada a sis àngels-músics, personatges que s´acompanyen d´un instrument i una llegenda. A més, hi ha dues vidrieres més damunt les finestres del cor amb motius heràldics. A l´arxiu del Museu del Disseny, on hi ha el fons Rigalt, Padrosa ha localitzat un dels dibuixos que serviren per fer un d´aquests àngels-músics.

Finalment, a la rosassa de la façana es reprodueix el símbol de la comunitat carmelita, un àngel mostrant el Salve Rega i una detallada decoració floral. Tots aquests vitralls són emplomats i pintats a grisalla, una feina artesanal de gran valor. "Són vitralls simètrics, s´havien de conjugar els colors perquè fessin l´efecte desitjat", explica admirada Padrosa, tot reconeixent la destresa d´aquells artistes. "És una obra artesanal i potser per això algú l´havia considerat menor, però és un món apassionant", afegeix. Fou Tomàs de Rocabertí, comte de Peralada, fill de Francesc Xavier de Rocabertí i germà d´Antoni de Rocabertí, comte de Zavella, que encarregà la creació d´aquests vitralls.

La seva elaboració formava part del procés de restauració del convent del Carme, molt afectat per la llei de desamortització. Durant anys, el temple tingué usos agraris fins que els germans Rocabertí emprengueren, a partir del 1875, les tasques de restauració del castell. De primer va ser el Palaci i l´entorn, és a dir, el Parc. Després, el 1887, any en què mor Antoni de Rocabertí, l´interès se centra en les dependències conventuals, la biblioteca i, finalment, l´església. Com explica Padrosa, els primers plànols d´alçat, planta i absis daten del 1888 i són obra del mestre d´obres Jeroni Granell. L´any següent, Granell realitzà els de les vidrieres. Els vitralls, però, van ser encarregats a Antoni Rigalt que suggerí al comte de Peralada el nom de l´arquitecte August Font per fer els dibuixos dels vitralls i del mosaic de l´absis. Padrosa ha trobat, fins i tot, la carta on li ho explica. En aquest sentit, la documentació preservada a l´Arxiu dels Rocabertí és d´un detall escrupulós. "És un arxiu impressionant i modèlic", diu Padrosa, que explica que, entre els documents, també es conserven les cartes entre els germans i dos oncles solters, l´Ignasi i el Joan. "Són cartes divertides i properes on es fan bromes, veus aquell punt d´ironia, la cultura que tenien; eren uns nobles molt integrats al territori i creaven un caliu cultural", explica la historiadora, que és del parer que "cal fer-los justícia per tot el que ens han aportat, per tot el que influïren".

Altres elements de l´església

Amb l´estudi de les vidrieres, Padrosa també ha resseguit la restauració de la resta d´elements de l´església com ara els terres, obra de laCasa Orsola, Solà i Cia.de Barcelona, o la reconstrucció del mateix absis. "S´encarregà a persones d´un gran reconeixement", comenta Padrosa. Totes les dades, que formen part de la història del Castell de Peralada, reviuran en una monografia que es publicarà a curt termini.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2016/12/07/antoni-rigalt-fou-creador-dels/338434.html?utm_source=rss